№ 161 (493). Rok III. Warszawa, 21 lipca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 161-go.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 czerwca 1922 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23-go dekretu o miarach (Dz. P. P. P. r. 1919 № 15 poz. 211). rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz Urz. Min. b. Dz. Pr. rok 1921 № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów z d. 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716) i z d. 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) zarządza się co następuje:

§ 1. Zniżki opłat, wymienionej w § 13 (cz. 1) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 326), udziela się tylko przy sprawdzaniu narzędzi mierniczych, dostarczonych do urzędu miar.

§ 2. Przy wtórnej legalizacji przyrządów mierniczych do płynów poza urzędem, na miejscu ich stałego użycia, opłatę dodatkową, wymienioną w § 3 (cz. 1) powołanego wyżej rozporządzenia, pobiera się w rzeczywistej wysokości 20%, od opłaty zasadniczej bez stosowania wymienionych tamże minimum tej opłaty.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski.

ROZPORZĄDZENIE

Wykonawcze Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 2 czerwca 1922 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922 № 35 poz. 299) zarządza się co następuje:

§ 1. Wytwarzanie w kraju i sprowadzanie z zagranicy napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu jest wzbronione. Ograniczenie to nie tyczy się wyrobu spirytusu w ogólności i wytwarzania wyższo-procentowych napojów alkoholowych, przeznaczonych na eksport.

Piwo zawierające 2,5% alkoholu co powinno być zaznaczone przez producenta na naczyniu, w którem wypuszcza się je w handel (antałek, butelka i t. p.), nie podlega ograniczeniom ustawy.

Przez fuzle w znaczeniu artykułu 3 ustawy rozumieć należy produkty, otrzymane przy destylacji spirytusu surowego, wypędzonego z materjałów zbożowych, okopowych i melasy, zawarte w destylucie jako domieszka obok spirytusu etylowego.

§ 2. Całkowity zakaz sprzedawania i podawania napojów alkoholowych, oprócz wypadków, wymienionych w art. 7 ustawy, może nastąpić w danej gminie na zasadzie głosowania powszechnego. Głosowanie odbywa się na zasadach, obowiązujących przy wyborach do Sejmu Głosowanie odbywa się na podstawie ostatnich list wyborczych do Sejmu. Zaskarżenie uchwały odbywa się w trybie, przewidzianym przez ustawę o wyborach do Sejmu.

§ 3. O liczbie i rozmieszczeniu miejsc wyszynku i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych decyduje właściwa komisja do walki z alkoholizmem (§§ 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia). Udzielanie koncesji na wyszynk, lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu (w województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim — do kompetencji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w województwach pomorskim i poznańskiem według dotychczas obowiązujących ustaw).

§ 4. **Konsumentem, w rozumieniu ustawy, jest każdy kupujący czy to dla spożycia na miejscu, czy też dla spożycia w domu.**

§ 5. Koncesje na wyszynk lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych dla zakładów, wyszczególnionych w art. 7 ustawy punkty a), b), c), d), h), jako wygasłe z dn. 1 stycznia 1921 r., przedłużane być nie mogą.

§ 6. Wydawanie zarządzeń, wymienionych w art. 7 ustawy punkty e—1) i g), należy do władzy administracyjnej I instancji, a wymienionych w punkcie e—2), do władzy administracyjnej II instancji.

§ 7. Za niedozwoloną sprzedaż lub podawanie napojów alkoholowych właściciel zakładu odpowiada zawsze, personel pozostały tylko wtedy, gdy bezpośrednio przyczynił się do sprzedaży nielegalnej.

Postanowienia przedostatniego ustępu art. 7 ustawy mają zastosowanie w wypadkach wyraźnego i widocznego dla otoczenia stanu nietrzeźwości ewentualnie stwierdzonego przez lekarza.

Karze za doprowadzenie kogokolwiek do stanu nietrzeźwości podlega ten, kto go świadomie do tego stanu doprowadził.

Władze administracyjne, nakładające karę za powtórne przekroczenie niniejszej ustawy, zawiadamiają o tem właściwe władze skarbowe w celu zastosowania przepisu ustępu 3 art. 8 ustawy o cofnięciu koncesji.

Na zasadzie art. 9 ustawy karom, wyszczególnionym w art 8 ustawy, podlegają po za właścicielem, względnie zarządca i służba, również ci wszyscy, którzy obchodzą przepisy ustawy przez spożywanie przyniesionych ze sobą napojów alkoholowych w miejscu i czasie zabronionym przez przepisy ustawy.

§ 8. Przy władzach administracyjnych I i II instancji ustanawia się komisje do walki z alkoholizmem, w których skład wchodzą: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, 2 przedstawicieli samorządu (Sejmiku powiatowego względnie Rady powiatowej, Rady miejskiej w miastach wydzielonych) oraz 2 przedstawicieli organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem, ewentualnie zrzeszeń oświatowych lub współdzielczych.

§ 9. Do zakresu kompetencji komisji wchodzi:

a) określenie liczby i rozmieszczenia miejsc sprzedaży detalicznej oraz wyszynku napojów alkoholowych (za podstawę obliczeń bierze się ludność całego powiatu, względnie miasta wydzielonego);

b) opinjowanie w sprawie kar administracyjnych. Orzeczenie karne władzy administracyjnej może nastąpić jedynie po otrzymaniu opinji komisji, przyczem opinja komisji w dosłownym odpisie winna być dołączona do rejestru karnego;

c) wyznaczenie delegatów swoich dla kontroli wykonania przepisów ustawy oraz rozporządzeń, na ich podstawie wydanych.

§ 10. Komisje do walki z alkoholizmem przy władzach adm. II instancji są instytucjami nadzorczemi dla komisji przy władzach adm. I instancji oraz instancją odwoławczą dla orzeczeń komisji przy władzach adm. I instancji.

Ostateczna decyzja w każdym razie należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Przy wykonywaniu swych czynności członkom komisji służą prawa urzędników państwowych.

§ 11. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegają karom, przewidzianym w art. 8 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 12. Regulamin dla komisji do walki z alkoholizmem wydaje Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie wykonawcze z dn. 16 września 1920 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 650).

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

Minister Skarbu:
Michalski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 1 lipca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie stosowania letnich urlopów pracowników w roku 1922.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. № 40, poz. 334), zarządza się co następuje:

§ 1. **Następujące działy przemysłu w roku 1922 mają prawo za**

zawiadomieniem inspektora pracy właściwego obwodu, przełożyć urlopy pracowników całkowicie na okres czasu od 1 października do 31 grudnia:

a) reperacja maszyn rolniczych;
b) przemysł budowlany, prowadzony niesezonowo;
c) odlewnie żelaza, związane z budownictwem oraz z naprawą i budową maszyn rolniczych;
d) kowalstwo i ślusarstwo, związane z budownictwem oraz z naprawą i budową maszyn rolniczych;
e) reperacja dachów i krycie ich;
f) konstrukcje żelazne zewnętrzne;
g) wyrób zapraw, wiążących: cementu, wapna, gipsu, alabastru;
h) wyrób sztucznych kamieni budowlanych i technicznych)
i) niesezonowo prowadzony wyrób cegieł, dachówek, sączków, kafli, terrakoty;
j) wydobywanie, łapanie, tłoczenie i magazynowanie ropy naftowej i gazów ziemnych;
k) wyrób artykułów spożywczych, prowadzony niesezonowo;
l) zakłady zdrojowe, uzdrowiska, szpitale, lecznice, hotele, pensjonaty, restauracje, cukiernie, kawiarnie, oraz położone w uzdrowiskach sklepy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia we wszystkich zakładach pracy wymienionych w art. 1 ustawy z d. 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 334) o ile nie poelegają one bezpośrednio poszczególnym ministerstwom.

Miniter Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski.*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski.*

DZIAŁ POLICYJNY.

Pochwały i nagrody.

Komendant Policji Państwowej udzielił pochwały i nagrody po 5.000 marek.

Poster. 9 kom. Cuprzyńskiemu Antoniemu — za sprawność i odwagę okazaną przy powstrzymaniu rozbieganego konia w Al. Ujazdowskich w dn. 9 b. m. Poster. 9 kom. sł. śledcz. Sokołowskiemu Mikołajowi — za gorliwe pełnienie obowiązków służbowych.

Czapki funkcjonarjuszy P. P.

Doszło do wiadomości K. P. P., że niżsi funkcjonarjusze Policji przerabiają otrzymane z Komendy Okręgu czapki (zmieniają daszki, paski i t. p.); K. P. P. podaje przeto do wiadomości, że przerabianie wydanych przez Komendę czapek jest niedozwolone i ci funkcjonarjusze, którzy posiadają czapki już przerobione, winni je doprowadzić w najbliższym czasie do pierwotnego stanu t. j. mają je zaopatrzyć w otrzymane z Komendy daszki i paski skórzane a nie ceratowe.

Wykonywanie rozkazów Komendy Gł. i Okręgowej.

Kom. Pol. Państw. poleca Kierownikom Komisarjatów i Urzędów przyjąć do wiadomości i zastosowania się p. II rozkazu Komendanta Głównego z dnia 30 czerwca r. b. za № 170.

KRONIKA.

PODATEK MIESZKANIOWY.

Magistrat stoł. m. Warszawy nadesłał nam zawiadomienie następujące:

„Termin opłaty podatku od lokali, wnoszonego przez płatników za pośrednictwem właścicieli nieruchomości, trwać będzie do dnia 29 lipca. Po upływie tego terminu rozpocznie się przymusowe ściąganie podatku, z doliczeniem kary za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

Właściciele nieruchomości powinni wnieść pobrane sumy do kas miejskich przed d. 15 sierpnia bieżącego roku. Jak wykazuje dotychczasowa praktyka, właściciele nieruchomości zajęli w sprawie pobierania podatku bardzo lojalne i obywatelskie stanowisko, wypełniając włożony na nich przez ustawę obowiązek inkasa. W nielicznych tylko przypadkach niektórzy właściciele, traktując dzień 15 b. m., jako termin ostateczny, odmówili przyjmowania dalszych wpłat, magistrat jednak wyjaśnił interesowanym, że powinni pobierać dalej podatek".

BURZA A TELEGRAF.

Min. poczt. komunikuje: Panującej od dnia 16 b. m. burze i wichury uczyniły ogromne spustoszenia na trasach telegraficznych i telefonicznych, pozbawiając stolicę państwa komunikacji telegraficznej i telefonicznej prawie ze wszystkiemi większemi miastami i zagranicą. Na trasach w kierunku: Lwowa, Krakowa, Równego, Baranowicz, Lidy, Wilna, Grodna i Poznania na znacznych przestrzeniach zostały słupy połamane, a przewody telegraficzno-telefoniczne poplątane i porwane przez powalone drzewa przydrożne. Zarządzoną przez min. poczt natychmiastową naprawę tych linij, tamuje wichura, która czyni nowe uszkodzenia w miejscach już naprawionych lub nowych. Z ustaniem burzy zostanie komunikacja telegraficzna i telefoniczna w najkrótszym czasie we wszystkich kierunkach wznowiona.

PASZPORTY DLA ZWIERZĄT.

Magistrat postanowił wystąpić do rady miejskiej o wprowadzeniu w Warszawie od dnia 1 października r. b. systemu paszportowego dla zwierząt gospodarskich. Ma to na celu udoskonalenie nadzoru nad zdrowotnością, znajdujących się na obszarze miasta zwierząt użytkowych, w związku z przejęciem przez miasto agend państwowej służby weterynaryjnej w Warszawie.

Wykaz biur Urzędów walki z lichwą i spekulacją, urzędujących w Warszawie.

Główny Urząd:

1. Prezydjum (naczelne kierownictwo), Marszałkowska 97—tel. 107-81.
2. Wydział odwoławczy (2-a instancja sądowo-administracyjna), Szpitalna 7, tel. 201-54.
3. Wydział finansowy (dział rachunkowo-gospodarczy), Zielna 44.
4. Wydział osobowy (sprawy personalne) Przeskok 2.

Urząd Okręgowy:

(Bezpośredni nadzór i I-a instancja na m. Warszawę i okolice), Przeskok 2, tel. [illegible].

Biuro zgłoszeń.

Przeskok 2, tel. 33-83.

Z Kasy Chorych.

Wykaz ambulatorjów:

1. Solec 93, telef. 221-38.
2. Sosnowa 4, tel. 198-79.
3. Żytnia 40, tel. 217-34.
4. Puławska 5, tel. 80-07.
5. Mławska 6|8, tel. 216-38.
6. Grochów, Grochowska 148.
7. Kaskada Dolna, dom Hausera.
8. Pelcowizna, aleja Wysockiego, dom Wysockiego.

Redaktor *J. Plewiński.*

Drukarnia F. [illegible] i S-ki, Senatorska [illegible], tel. [illegible]